

Fanni, Luca a buborékos úton

Fanni és Luca két kíváncsi kishableány, akik imádnak úszkálni a puha hullámok között. Egy reggel különös buborékcsíkot vesznek észre a vízben. Úgy döntenek, utána úsznak, és megnézik, hová vezet. Útközben új barátokat találnak, és vidám kalandok várnak rájuk.

Reggeli buborékzene

Vidám reggel van a víz mélyén. A puha homok fölött apró halak cikáznak, csip-csip, csip-csip. Fanni nagy barna szemét kidörzsöli, haja lassan lebeg körülötte. Luca már ébren van, a farkát billegeti.

– Hallod ezt a hangot? – kérdezi Luca.

– Pukk-pukk, pukk-pukk – szól valami a közelben.

Fanni óvatosan kinéz egy szikla mögül, és meglátja a hang forrását. Rengeteg kerek buborék úszik felfelé, hosszú sorban, mintha egy buborék-út lenne. A kicsik szája tátva marad a csodálkozástól.

– Nézd, Luca! – mutat Fanni. – A buborékok egy irányba mennek.

– Menjünk utánuk! – csillog Luca kék szeme.

Körbeúszik hozzájuk egy nagy, lassú teknős.

– Csak maradjatok a buborékok mellett, ott biztonságos – mondja mély hangon.

A két kishableány bólint. A szívük izgatottan dobog, és kicsit gyorsabban ver a farkuk.

– Akkor indulás! – nevet Luca.

Csobbanás nélkül, puhán suhannak a vízben, és elindulnak a pukkogó, vidáman táncoló buborékcsík után.

A táncoló hínárok

A buborékos út egy zöldellő helyre visz. Hosszú, lengedező hínárok állnak sorfalat. Jobbra-balra hajladoznak, mintha táncolnának.

- Olyan, mint egy zöld függöny – suttogja Fanni.
- Megpróbálunk átbújni rajta? – kérdezi Luca, de közben kicsit megszorítja Fanni kezét.

A hínárok finoman hozzájuk érnek, susog-susog a víz.

Hirtelen valami gyorsan elsuhan mellettük.

- Csling-ling! – cseng egy apró hang, mintha csengő szólna.

A lányok megriadnak egy pillanatra, aztán kíváncsian körbenéznek.

Előbukkan egy apró, sárga tengeri csikó. Pici kék uszonya csillog, a nyakában apró kagyló csilingel.

- Sziasztok! Én Csiling vagyok – mosolyog.
- Én Fanni, ő pedig Luca – mutatkoznak be.
- Elakadtatok a hínárok között? – kérdi Csiling.
- Csak nem tudjuk, merre menjünk tovább – vallja be Luca.
- Gyere utánam! – nevet Csiling. – Ismerem a híres buborékfolyosót.

Az apró csikó előrelibben, és a hínárok hirtelen szétválnak előtte. Fanni és Luca boldogan úsznak utána, és érzik, hogy már nem is félnek.

A kavicscsúszda

A hínárok után a talaj lejtősen kezd lejjebb menni. Csiling megáll egy domb tetején.

– Itt jön a legjobb rész! – kuncog.

Lent csillogó kavicsok hevernek, mint egy hosszú csúszda.

– Ez tényleg csúszda! – ámul Luca.

– De biztosan nem fáj? – kérdezi óvatosan Fanni.

Csiling ránevet.

– A kavicsok simák és gömbölyűek. Csussz! – és már le is siklik rajtuk.

– Hallottad? – nevetve kiált vissza. – Csiri-csörrr!

A kavicsok vidáman koccanak egymáshoz.

Fanni vesz egy nagy levegőt, bár itt nincs is levegő, csak az izgalom miatt. Megfogja Luca kezét.

– Együtt menjünk! – mondja.

– Egy-kettő-három, csussz! – kiáltja Luca.

Lerobbannak a kavicscsúszdán, farkuk integet, hajuk lobog a vízben.

– Juhúú! – kacagnak.

A kavicsok alatt puha homok várja őket. Finoman behuppannak.

– Ez nagyon jó volt! – lihegi Fanni.

A buborékcsík még mindig előttük fut.

– Vajon mi lesz a következő? – kérdezi Luca kíváncsian.

– Gyertek, majd meglátjátok! – hívja őket tovább Csiling.

Pihe-puha barlang

A buborékok most egy nagy szikla felé vezetnek. A szikla oldalán sötétebb nyílás tátong.

– Ez egy barlang – mondja halkán Fanni.

Bent puhának tűnik minden, szivacsok és korallok sorakoznak.

– Nem lesz itt túl sötét? – húzódik közelebb Luca Fannihoz.

Csiling előre úszik.

– Ne féljetek! Ez a pihe-puha barlang. Majd mindjárt világosabb lesz.

Ahogy beljebb mennek, a víz tompább lesz, csendesebb.

– Plitty, plitty – csöpög valami távolról, finoman.

Egyszer csak két nagy, barátságos szem jelenik meg előttük. Egy kicsi lila polip integet sok puha karjával.

– Sziasztok! Én Pötty vagyok – mondja vidáman. Fején piros kendő leng.

Luca elmosolyodik.

– Szia, Pötty! Mi a buborékokat követjük.

Pötty kinyit egy kagylót, és belül halvány fény gyullad.

– Így már nem is sötét – sóhajt fel Fanni.

– A buborékok innen mennek tovább a titkos kert felé – magyarázza Pötty.

– Eljössz velünk? – kérdezi Csiling.

– Persze! – nevet Pötty. – Sokkal jobb együtt úszni.

A csillogó kert

Ahogy kiúsznak a barlangból, a víz hirtelen fényesebb lesz. A buborécsík egy széles, nyitott helyre viszi őket. Minden tele van színes korallal, lebegő algával és apró, fényes kövekkel.

– Olyan, mint egy víz alatti rét – suttogja Luca.

A talajból forróbb víz bugyog fel.

– Blupp-blupp, blupp-blupp – szólnak az új buborékok.

Belőlük lesz a hosszú buborékos út.

– Megtaláltuk a buborékok otthonát! – kiáltja boldogan Fanni.

Pötty puha karjával óvatosan megérint egy különös növényt. A növény tetején apró, átlátszó virág nyílik.

– Ez buborékvirág – magyarázza. – Ha hozzáérsz, nem pukkan szét, csak lassan lebeg.

Luca megpróbál egyet elkapni, és nevet, ahogy a virág finoman a kezéhez tapad.

Csiling körbe-körbe forog a buborékok között.

– Nézzetek rám! – kacag.

Az egész kert tele lesz nevetéssel, csobbanással, halk csilingeléssel. Senki sem siet, mindenki játszik egy kicsit.

Hazatáncolnak a buborékok

Egyszer csak Fanni észreveszi, hogy a fény lassan halványodik.

– Lehet, hogy ideje hazamenni – mondja csendesen.

Luca kicsit elszomorodik, de bólint.

Pötty óvatosan leszed egy pici buborékvirágot, és Fanni hajába tűzi.

– Így mindig emlékezni fogsz ránk – mosolyog.

Csiling egy másik virágot Luca hajába akaszt.

– És ha látjátok a buborékcsíkot, tudjátok, hogy mi itt vagyunk.

A buborékok most mintha hazafelé mutatnának utat nekik.

Négyen együtt indulnak vissza. A kavicscsúszdán most lassan, óvatosan csusszannak fel, a hínárok pedig szelíden félrehajolnak előttük.

– Viszlát, hínárfüggöny! – integet Luca.

A sziklák mögött már látszik az ismerős homok és a régi rejtekhelyük.

– Köszönjük a kalandot! – mondja Fanni.

– Holnap újra játszunk! – kiáltja Csiling.

– És én sütök nektek buborékos alगतortát! – nevet Pötty.

Fanni és Luca még egyszer visszaintegetnek, aztán belesimulnak a nyugodt vízbe, és szívükben viszik haza az egész nap vidámságát.

Amikor a napfény lassan elhalványul, Fanni és Luca már otthon pihennek. A szívük tele van aznapi élményekkel, a hajukban kis buborékvirágok ringanak. Tudják, hogy holnap is ott lesz a nagy víz, benne Csiling és Pötty, és még annyi felfedezni való. Így könnyű mosolyogva elaludni.